

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K 111913

ORSZÁGGYŰLÉSIKÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Érkezett: 2010 FEBR 22

Írásbeli kérdés

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„Hogyan éljen meg az ember, ha kifizette a számláit, vagy hogyan fizesse ki a számláit, ha élni is akar?” címmel a Házszabály 91.§-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Dr. Herczog László szociális és munkaügyi miniszterhez.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Úr!

Jómagam sokszor és sokféleképpen tettem fel Önnek és az Ön elődeinek ilyen és ehhez hasonló kérdéseket. Most azonban egy olyan ember kérdéseit és sorait tolmácsolom Ön felé, aki napi szinten szembesül az elhibázott kormánypolitika embert próbáló terheivel. Jakugy Mihályné levelét – némi kozmetikával -, szó szerint Önnek elküldeni, hogy Ön adjon választ az általa feltett kérdésekre.

„Tisztelt Miniszter Urak és Képviselő Urak!

Magam és embertársaim nevében fordulok Önökhöz, hogy nagyon sokan a megszorítások miatt lehetetlen helyzetbe kerültek. Főleg azok, akik a létminimum alatt élnek, ideértve a rendszeres szoc. járadékosokat, és a munkanélkülieket, akik a munkanélküli után csak segélyt kapnak. A közüzemi számlákat nem tudják kifizetni, és a felhalmozott számlák után jönnek, és kikapcsolások, és a jelzálog alatt lévő ingatlanok árverése és az emberek utcára kerülése.

Ha egy család kifizeti a számláit, akkor a megélhetésre nem marad. A fiatalok szakmájuk és diplomájuk után elhelyezkedni nem tudnak, és ilyenkor marad a szülő, aki eltartja, ezzel még jobban megnehezítik a családok életét, mert semmilyen segítség nem jár.

A gyerekek, akik a jövő nemzedékei lennének, teljesen ellehetetlenül a helyzetük. Sok gyermek csak azt eszi, amit az óvodában vagy az iskolában megeszik, mert ha hazamegy, nem biztos, hogy a szülő tud adni neki valamit enni.

És ki fogja megteremteni a nyugdíjat a következő nyugdíjba menő embereknek? Vagy nem is lesz??? Nem segélyt kéne osztogatni, hanem tisztességes munkahelyet teremteni. Nem megszüntetni a megváltozott munkaképességű emberek munkahelyét is, mert tovább nem támogatják. Hogyan fognak ezek az emberek megélni szinte a semmiből?

Például veszem egy egyedülálló rendszeres szociális járadékon élő embernek az 1 havi kiadását, aki 27 ezer Ft-ból él, amiből kifizeti a rezsit, a maradék pénze az éhenhalásra elég.

10.000 Ft	gáz
3.500 Ft	a szociálisan támogatott ebéd
3.250 Ft	vízdíj
5.400 Ft	villany

Összesen: 23.150 Ft

Vagy vegyünk egy családot két gyerekkel. A felség keres 55.000 forintot, (ezt elviszi a jelzáloghitel), a férj alkalmi munkából él. Nem tudom, ebből mi marad rezsire és megélhetésre. A családnak a két gyerekre ebből kell kifizetni hó elején a bérletet, és az egyik gyereknek a fél ebédet, mivel az egyik alsós, így neki ingyen van. Nem is beszélve a többi iskolai kiadásról.

Próbáltam felvázolni Önök felé ezt a kilátástalan helyzetet. Betegnek sem szabad lenni, meghalni sem szabad, mert a család nem tudja eltemettetni a hozzátartozóját.

A nyugdíjkorhatárt sem kellene emelni, mivel a mai fiatalok ezt sem érik meg ebben a zűrös világban. Ha felemelik a nyugdíjkorhatárt, akkor a munkahelyek mellé építsenek krematóriumot, és ha valaki meghal, akkor egy urnában oda lehet adni a hozzátartozójának a munkaidő után, mivel ő maga úgy sem tudja eltemettetni, annyira drága.”

Tisztelt Miniszter úr!

A kérdések adottak. Elnézést a nyers fogalmazásért, de meg kell mondanom, néhány helyen még igyekeztem tompítani is a fogalmazás élén. Az emberek ilyen hangulatban „élik” mindennapjaikat. Kérem, úgy válaszoljon a levélben felmerülő kérdésekre, hogy továbbítani fogom az érintettnek, pontosabban az érintettek közül annak, aki ezzel a levéllel fordult hozzám.

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2010. február 22.

Erdős Norbert